

מנו"ף

מרכז להנהגה וניהול
במערכת החינוך

פרשת לך לך

"ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארצך". אלפיים שנה מחפש הקב"ה את המרגלית בתוך תילי עפר, עשרה דורות מאדם עד נח ועשרה מנח עד אברהם. בירור נפה אחר נפה, עד שמצא הקב"ה את המרגלית. אברהם, הוא האדם האמיתי. כביכול תכלית כל מה שנאמר קודם על הבריאה, אלה תולדות השמים **בהבראם**, **באברהם**, אחר שאדם הראשון נפל בחטא, ודור המבול והפלגה כשלו, נמצא מי שגילה מתוך כליותיו את בוראו. נמצא אדם הראשון האמיתי. זה שגדל בבית עבודה זרה, תרח אביו היה גדול עובדיה.

אמרו חכמים: מסכת עבודה זרה של אברהם אבינו כללה ארבע מאות פרקים. (במסכת ע"ז שלנו יש רק חמשה פרקים) כי הוא כבר למד בבית אבא!!! ראה בעיניו, הכיר בשכלו ובכליותיו אפסות כל צורות ע"ז שבעולם, ומשם ידע האמת הצרופה שיש אדון לבירה. אמרו חכמים במד"ר, "ויאמר ה' אל אברהם לך לך", ואין אנו יודעים איזו מעלה גדולה מן השניה, הניסיון הראשון לך לך מארצך, [להנאתך ולטובתך] או "לך לך אל ארץ המוריה" [לעקוד את עתידך]. האם הניסיון הראשון של יציאה אל הבלתי ידוע מבית אביו וממשפחתו וסביבתו אל הנסתר, הוא ניסיון גדול מהניסיון העשירי, "ולך לך אל ארץ המוריה", כך או כך שניהם קשים מנשוא ואברהם עומד בשניהם.

נמצאנו למדים שכל מסכת חייו של אברהם אבינו היתה שרשרת ניסיונות שעשוהו עמוד האמונה. ולכן הניסיון הוא נס ודגל לכוון בו את בניו אחריו למסירות נפש על קדושת שמו יתברך. הנה חכמים השוו כביכול את הניסיון הראשון ביציאתו מבית אביו עם הניסיון האחרון הנראה מעל כל תפיסה. והלא יציאתו מבית אביו כביכול היתה צריכה להיות לו לשמחה להתרחק ממרכז עבודה זרה.

אלא חובתנו לידע שבית הוא בית, והורים הם הורים וכל נטישה גם של בית כזה, והורים גם כאלה כרוכה בייסורים. (לא מצאנו בתורה מילה אחת שנאמרה מפי אברהם המאמין, לאביו או על אביו העובד ע"ז, ולפי הגמרא אברהם זיכה את אביו והעלהו לחיי העוה"ב) אברהם יוצא אל הבלתי ידוע עוד טרם הוכחו מעשיו ומחשבתו ואמונתו. ברגע שגילה מלכות ה' הפיל כל מחסומו ועיכובי החיים כדי ללכת אחרי ה' ובציוויו בלא כל פקפוק.

נמצאנו למדים, אברהם מוחק את עברו מול עתידו הבלתי ידוע בתוך הווה של רדיפות (כבשן האש של נמרוד) ובמבוכות באיבוד סביבת חייו וילדותו. ועוד יש ללמוד: "ואברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן", ומה היה עד היום? שבעים וחמש שנה!!! ללמדך שאברהם אבינו לא השיג אמונתו בבורא יתברך מתוך קפיצה אחת, לא מתוך התלהבות אחת בחיי נערות, אלא ממסע ארוך של מאבקים בסביבתו ובמשפחתו ובבית אביו, הושלך לכבשן על קידוש שמו, אך הניף דגל מפלגת המאמינים ומשם האיר באבוקתו לפני ה' את העולם כולו באור של האמונה החדשה הצרופה המפעמת בנו עד הרגע הזה.

לנו המחנכים המורים, השגת האמונה וקניינה בלב ובדעת מצריכים מסירות נפש וצעידה מדודה בדרך ארוכה, לא מתוך אקסטזות והתפעלויות רגעיות, אלא מתוך לימוד מתוכנן ומסודר, כולל מעבר מכשולות שפעמים יהיו כבשן האש. אלא שכבשן זה לא שורף ומכלה אלא מחסן, מחשל ומחזק.

שבת שלום לצוות המורים המחנכים